

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 18. januar 2024

Sag BS-27081/2023-HJR
(2. afdeling)

A
(advokat Claus Holberg)

mod

Skatteministeriet
(advokat Sune Riisgaard)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 1. afdeling den 22. maj 2023 (BS-44216/2021-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Lars Hjortnæs, Jan Schans Christensen, Jens Kruse Mikkelsen og Peter Mørk Thomsen.

Påstande

Appellanten, A, har nedlagt følgende påstande, der i det væsentlige svarer til påstandene for landsretten:

Principalt

Påstand 1

Sagen hjemvises til fornyet behandling hos Skattestyrelsen, idet skattemyndighederne skal anerkende, at tilbagebetaling af et skattepligtigt aktionærlån jf. ligningslovens § 16 E skal anses for udlån til selskabet i skattemæssig henseende.

Påstand 2

Skatteministeriet skal anerkende, at hans aktieindkomst for indkomståret 2015 nedsættes med 361.807 kr.

Subsidiært

Påstand 1

Skatteministeriet skal anerkende, at hans skattepligtige indkomst yderligere skal nedsættes med følgende beløb:

For indkomståret 2012:

(i) Hans aktieindkomst nedsættes med 174.958 kr. (nettoudbytte).

For indkomståret 2013:

(ii) Hans aktieindkomst, subsidiært hans personlige indkomst, nedsættes med 105.539 kr. (nettoløn) og

(iii) hans aktieindkomst nedsættes med 450.759 kr. (nettoudbytte).

For indkomståret 2014:

(iv) Hans aktieindkomst, subsidiært hans personlige indkomst, nedsættes med 158.656 kr. (nettoløn).

For indkomståret 2015:

(v) Hans aktieindkomst nedsættes med 547.500 kr. (nettoudbytte).

Som det mindre i det mere omfatter påstanden også, at han skal have medhold i et færre antal af påstandene (i) - (v).

Påstand 2

Omgørelsessagen hjemvises til fornyet behandling hos Skattestyrelsen, idet skattemyndighederne skal anerkende, at betingelsen for omgørelse i skatteforvaltningslovens § 29, stk. 1, nr. 2, er opfyldt.

Skatteministeriet har påstået stadfæstelse.

Anbringender

A har supplerende anført navnlig vedrørende den subsidiære påstand 1 om yderligere nedsættelse af den skattepligtige indkomst, at en del af de hævninger, som han foretog i 2013 og 2014, skal anses for at være forudbetalt løn. De udstedte lønsedler formaliserer lønkravet og sikrer, at der foretages indeholdelse af A-skat og indberetning til myndighederne. Det afgørende må være, at indeholdelse og indberetning er foretaget inden indkomstårets udgang, og at den samlede løn kan anses for rimelig.

Skatteministeriet har heroverfor anført navnlig, at A ikke nærmere har redegjort for, hvilke specifikke hævninger der angiveligt skulle udgøre forudbetaling af løn, og han har heller ikke dokumenteret, at han forud for hævningerne indgik aftale med selskabet om at anse hævningerne for løn. Hans synspunkt om, at

nogle hævningsrettigheder udgør lønudbetalinger, der ikke skal beskattes i medfør af ligningslovens § 16 E, må allerede af den grund afvises.

Højesterets begrundelse og resultat

Af de grunde, som er anført af landsretten, og da det, som A har gjort gældende for Højesteret, ikke kan føre til et andet resultat, stadfæster Højesteret dommen.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 80.000 kr. til Skatteministeriet. Det idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.